

Nr 45.

Av fröken **Hesselgren**, angående förlängt förordnande för konsulenten i skolöverstyrelsen Ingeborg Maria Walin.

Konsulenten Ingeborg Maria Walin, vilken den 15 september 1933 uppnådde 65 års ålder, har sedan den 1 juli 1919 innehaft förordnande att i skolöverstyrelsen vara konsulent och särskild föredragande för ärenden angående husligt arbete. Kungl. Maj:t har senast den 14 juni 1933 meddelat henne sådant förordnande för tiden 1 juli 1933—30 juni 1934.

I enlighet med Kungl. Maj:ts därom gjorda framställningar hava 1932 och 1933 års riksdagar medgivit, att konsulenten Walin finge — därest hennes arvode jämte dyrtidstillägg efter den 1 juli 1932 skulle understiga vad som skulle hava utgjort hennes löneinkomst närmast före övergången till den nya lönestaten jämte dyrtidstillägg därå enligt § 3 nådiga kungörelsen den 15 juni 1923 (nr 265) med allmänna grunder för dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst — åtnjuta gottgörelse härför genom ett personligt lönetillägg, varå dock dyrtidstillägg icke finge utgå. För detta ändamål har var och en av nämnda riksdagar anvisat ett extra förslagsanslag av 900 kronor.

I underdånig skrivelse den 17 maj 1933 har skolöverstyrelsen gjort framställning, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att konsulenten Walin från och med månadens näst efter den, under vilken hennes förordnande kan komma att upphöra, erhåller en pension av 5,424 kronor om året. Sedermera har överstyrelsen hos Kungl. Maj:t hemställt, att, därest frågan om konsulenten Walins pension icke skulle komma att föreläggas 1934 års riksdag och hennes förordnande skulle förlängas, riksdagen måtte föreslås att såsom förut anvisa anslag till personligt lönetillägg åt konsulenten Walin jämväl för budgetåret 1934—1935. I årets statsverksproposition begäres emellertid icke sådant anslag. Kungl. Maj:t synes alltså ej hava för avsikt att meddela konsulenten Walin förordnande för nästkommande budgetår.

Även om proposition angående pension åt konsulenten Walin sedermera framlägges för riksdagen och pension beviljas henne att utgå från och med månaden näst efter den, under vilken hennes förordnande att vara konsulent och särskilt föredragande hos skolöverstyrelsen kan komma att upphöra, bör detta icke utgöra hinder för förlängning av hennes förordnande. Nu gällande författningar innehålla ingen föreskrift om skyldighet för icke ordinarie tjänstemän att avgå ur tjänsten vid viss ålder, och hittills hava i åtskilliga fall icke ordinarie tjänstemän tillåtits att kvarstå i statstjänst långt efter sedan de uppnått den ålder, vid vilken innehavare av motsvarande ordinarie tjänst skulle varit skyldig att avgå.

De göromål, som konsulenten Walin har sig anförtrodda inom skolöverstyrelsen, äro i huvudsak jämförliga med dem, som åvila överstyrelsens leda-

möter och den ordinarie befattning, som närmast motsvarar hennes tjänst, kan alltså sägas vara undervisningsråds befattning i skolöverstyrelsen. För innehavare av sådan befattning är pensionsåldern 67 år.

Jag vill i detta sammanhang erinra om att enligt det förslag till nytt tjänstepensionsreglemente, som framlagts av 1930 års pensionsakkunniga, men som ännu ej varit föremål för riksdagens prövning, pensionsåldern satts *lika* för manlig och kvinnlig statstjänare. Såväl med hänsyn härtill som till det förhållandet att ingen bestämd pensionsålder f. n. är föreskriven för icke ordinarie statstjänare och då vidare konsulenten Walin alltjämt är i besittning av eminent arbetsförmåga, synes mig starka skäl tala för att hon tillåtes kvarstå i tjänst lika länge som undervisningsråd, d. v. s. ännu ett år, och att alltså hennes förordnande förlänges, oavsett huruvida pensionsfrågan avgöres vid 1934 års riksdag eller ej.

På grund av vad sålunda anförts får jag hemställa, att riksdagen måtte

dels förklara sig ej hava något att erinra mot att Ingeborg Maria Walin förordnas att fortfarande under tiden 1 juli 1934—30 juni 1935 vara konsulent och särskild föredragande för ärenden angående husligt arbete i skolöverstyrelsen,

dels ock för budgetåret 1934—1935 under riksstatsens åttonde huvudtitel anvisa ett extra förslagsanslag av 900 kronor till personligt lönetillägg för nämnda budgetår åt konsulenten Walin att utgå under de av 1932 och 1933 års riksdagar angivna villkor.

Stockholm den 19 januari 1934.

Kerstin Hesselgren.